

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu (pkt 1); odrzucił sprzeciw Z. C. od wyroku zaocznego z dnia 27 kwietnia 2015 roku (pkt 2) oraz oddalił wnioski o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności i zarządzenie środków zabezpieczenia (pkt 3). Rozstrzygnięcie to zapadło na skutek sprzeciwu pozwanego od wyroku zaocznego z dnia 27 kwietnia 2015 roku w przedmiocie wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu, zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności i zarządzenie środków zabezpieczenia w sprawie z powództwa A. K. przeciwko Z. C. o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych i ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

Podstawa faktyczna powyższego orzeczenia była następująca.

W dniu 27 kwietnia 2015 roku Sąd wydał wyrok zaoczny, w którym zasądził od pozwanego Z. C. na rzecz powódki kwoty: 4.420,85 zł tytułem ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 listopada 2015 roku do dnia zapłaty, 18.080,93 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych wraz z ustawowymi odsetkami i 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Odpis wyroku zaocznego został doręczony pozwanemu na adres w Ł. przy ul. (...) przez awizo z dniem 19 maja 2015 roku.

Wyrok zaoczny uprawomocnił się w stosunku do pozwanego od dnia 3 czerwca 20145 roku.

W dniu 6 lipca 2015 roku żona pozwanego, jako pełnomocnik złożyła sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 27 kwietnia 2015 roku, wnosząc o jego uchylenie, zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadanemu wyrokowi zaocznemu oraz wniosła o zawieszenie prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu M. G. postępowania egzekucyjnego o sygn. akt Km 595/15. Pełnomocnik pozwanego przy sprzeciwie złożyła wniosek o przywrócenie terminu do jego wniesienia, podnosząc, że pozwany nie otrzymał ani wezwania na rozprawę sądową, ani odpisu wyroku zaocznego. Pełnomocnik pozwanego wskazała, że informację o wydaniu wyroku pozwany powziął dopiero w chwili otrzymania zawiadomienia o wszczęciu egzekucji na podstawie tego tytułu przez Komornika tj. w dniu 29 czerwca 2015 roku.

W dniu 13 lipca 2015 roku fachowy pełnomocnik pozwanego złożył wniosek o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu z dnia 27 kwietnia 2015 roku z ustaleniem zabezpieczenia poprzez wstrzymanie wydania powódce sum pieniężnych po ich wyegzekwowaniu.

W dniu 20 lipca 2015 roku pismo procesowe złożył fachowy pełnomocnik pozwanego, popierając wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego. Pełnomocnik pozwanego zarzucił uchybienia doręczyciela polegające, w ocenie pełnomocnika pozwanego na tym, że zawiadomienia o pozostawieniu przesyłki w placówce pocztowej pozostawiono w drzwiach adresata, w sytuacji gdy nieruchomości przy ul. (...) zabudowana jest domem jednorodzinny i pozostaje ogrodzona. Pełnomocnik pozwanego podniósł, że zawiadomienie o pozostawieniu przesyłki w placówce pocztowej winno być w takiej sytuacji pozostawione w oddawczej skrzynce pocztowej. Pełnomocnik pozwanego wskazał także, iż skrzynka oddawcza umieszczona była na bramie i „mogła być zniszczona, co zdarzało się już wielokrotnie wcześniej po każdorazowym umocowaniu skrzynki na bramie ogrodzenia”.

W tak ustalonym stanie faktycznym, powołując się na przepis art. 344 § 2 i 3 k.p.c. oraz art. 344 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy uznał sprzeciw z dnia 6 lipca 2015 roku za złożony z uchybieniem ustawowego terminu dwutygodniowego terminu,

który rozpoczął swój bieg w dniu doręczenia pozwanemu przez awizo odpisu wyroku zaocznego, to jest w dniu 19 maja 2015 roku. Złożenie sprzeciwu było więc czynnością procesową bezskuteczną w rozumieniu art. 167 k.p.c.

Sąd Rejonowy zważył nadto, że wniosek pozwanego o przywrócenie terminu nie jest zasadny i podlega oddaleniu. Nie znajduje on bowiem podstawy prawnej w treści art.168 § 1 k.p.c. W ocenie Sądu nie sposób uznać, iż pozwany nie ponosi winy za uchybienie terminowi do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego wydanego w dniu 27 kwietnia 2015 roku, a w szczególności w żaden sposób nie wynika to z okoliczności podnoszonych przez pozwanego. Nie można zwłaszcza dać wiary pozwanemu, że pierwszą informację o postępowaniu sądowym otrzymał dopiero na skutek zawiadomienia Komornika o wszczęciu egzekucji, gdyż w aktach sprawy znajdują się prawidłowo doręczone w trybie awiza przesyłki dotyczące doręczenia odpisu pozwu, wezwania na termin rozprawy i doręczenia odpisu wyroku zaocznego. Podkreślenia przy tym wymaga, że pozwany nie kwestionuje, że adres przy ul. (...) jest prawidłowym adresem. Pełnomocnicy pozwanego w każdym piśmie procesowym wskazują jako adres pozwanego adres przy ul. (...) (adres prowadzenia działalności gospodarczej) oraz adres przy ul. (...) (adres zamieszkania). Nadto pozwany wystawiając świadectwo pracy w dniu 1 lipca 2015 roku (po wydaniu wyroku zaocznego i powzięciu o nim wiedzy), także jako adres wskazuje adres przy ul. (...). Sąd ocenił jako niewiarygodne i podniesione tylko na potrzeby uzasadnienia wniosku o przywrócenie terminu, twierdzenia pełnomocnika pozwanego o nieprawidłowościach doręczyciela przy pozostawieniu informacji o próbie doręczenia przesyłki pocztowej. Po pierwsze twierdzenia te zostały podniesione po raz pierwszy dopiero w piśmie z dnia 20 lipca 2015 roku, po 14 dniach od złożenia samego wniosku o przywrócenie terminu. Po drugie, nie zostały one w żaden sposób uprawdopodobnione. Załączona do pisma kserokopia zdjęcia fragmentu bramy wraz z ogrodzeniem, nie obejmuje skrzynki pocztowej, w której doręczyciel mógłby pozostawić zawiadomienie o przekazaniu przesyłki do placówki pocztowej. Z opisu dodanego po lewej stronie zdjęcia ma wynikać, że skrzynka istnieje na ogrodzeniu, a tymczasem w samym piśmie pełnomocnik pozwanego twierdzi, że skrzynka umieszczona jest na bramie, co nie wynika ze zdjęcia. Nie poparte żadnym dowodem pozostaje także twierdzenie pełnomocnika pozwanego o tym, że skrzynka „mogła być zniszczona, co zdarzało się już wielokrotnie wcześniej po każdorazowym umocowaniu skrzynki na bramie ogrodzenia” oraz, że brama i ogrodzenie uniemożliwiły doręczycielowi na pozostawienie zawiadomienia w drzwiach adresata (brama mogła być otwarta i umożliwić doręczycielowi pozostawienie zawiadomienia w drzwiach – tym bardziej, że skrzynka, jak twierdzi pozwany mogła być uszkodzona). O nieprawidłowościach doręczyciela nie świadczy także fakt złożenia pisma z reklamacją do operatora pocztowego, tym bardziej, iż nie zostało złożona odpowiedź operatora pocztowego, ani nie zgłoszono wniosku o zobowiązanie operatora do udzielenia informacji o sposobie doręczenia.

W ocenie Sądu wszystkie wskazane wyżej okoliczności nie pozwalają na stwierdzenie, że pozwany uchybił terminowi bez swojej winy, ponieważ pozwany wskazując na adres przy ul. (...) winien dołożyć należytej staranności przy odbiorze korespondencji, czy utrzymaniu w należyłym stanie skrzynki pocztowej.

W świetle powyższych okoliczności, Sąd nie miał podstaw kwestionować prawidłowości doręczeń w toku postępowania, tym bardziej, że doręczenia były dokonywane na adres aktualny, którym cały czas posługuje się pozwany.

Mając powyższe na względzie Sąd nie znalazł podstaw do przywrócenia pozwanemu terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego i w konsekwencji tego sprzeciw od wyroku zaocznego, jako złożony po terminie odrzucił.

Powołując się na przepis art. 346 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy uznał wniosek pozwanego o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności za podlegający oddaleniu przy tej samej argumentacji, która zadecydowała o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu. Wyrok zaoczny został wydany z zachowaniem warunków dopuszczalności jego wydania. Pozwany, który odebrał odpisu pozwu, nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawiał się też na terminie rozprawy, na którą został prawidłowo wezwany. Sąd nie miał podstaw by kwestionować prawidłowość awizowanych doręczeń, także przy doręczeniu pozwanemu odpisu wyroku zaocznego. Pozwany nie uprawdopodobnił by jego niestawiennictwo na rozprawie było niezawinione. Same zaś okoliczności, które przeczyłyby zasadności roszczeń nie stanowią wystarczającej przesłanki do zawieszenia rygoru, a tym bardziej zarządzenia środków zabezpieczenia.

Z tych względów wnioski o zawieszenie i zarządzenie wskazanego środka zabezpieczenia, są oczywiście bezzasadne i podlegają oddaleniu (punkt 3 postanowienia).

Z zażaleniem na postanowienie z dnia 21 lipca 2015 r. w zakresie odrzucenia sprzeciwu od wyroku zaocznego oraz oddalenia wniosku o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności i zarządzenie środków zabezpieczenia wystąpił pełnomocnik pozwanego zarzucając Sądowi I instancji naruszenie:

- art. 168 § 1 k.p.c., art. 169 § 1 i § 2 k.p.c., art. 233 k.p.c. poprzez pozbawienie strony możliwości wykazania przez stronę wadliwości doręczenia zastępczego w skutek zaniechania przeprowadzenia rozprawy i rozstrzygnięcia przez Sąd wniosków dowodowych pozwanego w postaci przesłuchania świadków i przez to pozbawienie strony możliwości obrony swoich praw oraz niezasadne uznanie przez Sąd, iż zostały spełnione przesłanki warunkujące skuteczne doręczenie pozwanemu pozwu wraz z zawiadomieniem o terminie rozprawy, jak i odpisu wyroku zaocznego,
- art. 379 pkt 5 k.p.c. poprzez pozbawienie strony możliwości obrony swoich praw wskutek powyższych zaniechań,
- art. 339 k.p.c. poprzez przyjęcie, że zaistniały warunki do wydania wyroku zaocznego, mimo iż powód nie został skutecznie powiadomiony o terminie rozprawy,
- art. 139 k.p.c. przez błędną jego wykładnię że nastąpiło doręczenie zastępcze przy jednoczesnym braku przeprowadzenia wnioskowanych przez stronę pozwaną dowodów pozwalających na ustalenie stanu faktycznego w zakresie prawidłowości doręczenia.

Wskazując na powyższe pełnomocnik pozwanego wniósł o uchylenie postanowienia w zaskarżonym zakresie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

W odpowiedzi, pełnomocnik powódki wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje.

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Pozwany nie przeczy, że adres na ul. (...) w Ł. jest adresem prawidłowym i nie kwestionuje okoliczności złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego po terminie. Kwestionuje wyłącznie prawidłowość sposobu dokonania doręczenia, który mógłby być uznany za skuteczny w trybie art. 139 § 1 k.p.c. W myśl tego przepisu, w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć. Zgromadzone w sprawie i niezakwestionowane przez żalącego dowody doręczenia: odpisu pozwu (-k.18-19), wezwania na rozprawę (-k.22-23) oraz przede wszystkim odpisu wyroku zaocznego (-k.30-31) spełniają powyższe wymogi. W każdym z wymienionych wypadków nie doszło do doręczenia przesyłki bezpośrednio adresatowi z powodu jego niezastania w miejscu zamieszkania. W każdym też wypadku następowało złożenie przesyłki w placówce pocztowej z jednoczesnym umieszczeniem zawiadomienia w drzwiach adresata.

Akcentowany w zażaleniu argument, że zakreślony przez doręczyciela sposób awizowania "na drzwiach adresata" był niemożliwy do wykonania i nieracjonalny w sytuacji, kiedy posesja, na której znajduje się skrzynka na przesyłki pocztowe była zamknięta i ogrodzona wysokim ogrodzeniem nie został dowiedziony przez pozwanego. Jedyнным wymiernym w tej kwestii dowodem mogłyby być zeznania samego doręczyciela złożone na okoliczność miejsca pozostawienia zawiadomienia o awizowaniu przesyłki. Taki wniosek – odpowiadający w pełni zasadzie

bezpośredniości postępowania dowodowego - nie został jednak zgłoszony przez pozwanego, którego obarczył ciężar dowodzenia nieskuteczności doręczenia przesyłek sądowych. Tego rodzaju zaniechanie procesowe strony reprezentowanej przez zawodowego pełnomocnika jest bardzo symptomatyczne podobnie, jak symptomatyczne jest wystąpienie przez pozwanego z reklamacją w przedmiocie nieprawidłowego doręczania korespondencji. Reklamacja została zgłoszona Poczcie Polskiej S.A. w sytuacji, gdy przesyłki sądowe zostały doręczone reklamującemu przez innego operatora, to jest (...) S.A. Nie jest więc w tych w tych warunkach uzasadniony zarzut pozbawienia strony możliwości wykazania wadliwości doręczenia zastępczego w skutek zaniechania przeprowadzenia rozprawy i rozstrzygnięcia przez Sąd wniosków dowodowych pozwanego w postaci przesłuchania świadków, a przez to pozbawienia strony możliwości obrony swoich praw oraz niezasadnego uznania przez Sąd, iż zostały spełnione przesłanki warunkujące skuteczne doręczenie pozwanemu pozwu wraz z zawiadomieniem o terminie rozprawy, jak i odpisu wyroku zaocznego, co zdaniem skarżącego doprowadziło do pozbawienia strony możliwości obrony swoich praw.

Powyższej oceny nie zmienia okoliczność złożenia do akt sprawy zdjęć domu położonego przy ul (...) w Ł., co w założeniu strony miało potwierdzić, że „adres ten dotyczy ogrodzonej posesji domu jednorodzinnego, a pozwany wypełnia obowiązki właściciela posesji i z uwagi na zdarzające się zniszczenia skrzynki, umocował ją na ogrodzeniu a nie na bramie z której łatwiej było ją uszkodzić czy skraść”. Zważyć w tym miejscu należy, że nie jest pewne z jakiej daty stan wykazany zdjęciami pochodzi. Ponadto, nawet przyjęcie, że skrzynka pocztowa była założona jak na zdjęciach w dacie doręczenia przesyłek nie podważa skuteczności awizowania z pozostawieniem zawiadomienia w drzwiach adresata. Jak słusznie bowiem zauważył Sąd Rejonowy brama mogła być otwarta i umożliwiać doręczycielowi pozostawienie zawiadomienia w drzwiach tym bardziej, że jak twierdzi pozwany skrzynka mogła być uszkodzona. Podważenie tego rodzaju wnioskowania faktycznego mogło nastąpić w drodze przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka –doręczyciela, o co pozwany nie wnioskował.

W powyższych warunkach za zasadne należy uznać przyjęcie przez Sąd Rejonowy, że pozwany uchybił terminowi złożenia sprzeciwu w sposób zawiniony, gdyż nie dołożył wymaganej staranności procesowej. Uprawnione było zatem w konsekwencji odrzucenie –jako spóźnionego - sprzeciwu od wyroku zaocznego oraz oddalenie wniosków o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności i zarządzenie środków zabezpieczenia.

W uwzględnieniu przedstawionej argumentacji oraz na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił zażalenie, jako pozbawione uzasadnionych podstaw. O obowiązku zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego orzeczono zgodnie z wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Wysokość tych kosztów została określona w oparciu o przepis § 6 pkt 5 w związku z § 12 ust. 1 pkt 2 i § 13 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.)